

מ"ת 49239/11/18 - מדינת ישראל נגד ג פ

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 49239-11-18 מדינת ישראל נ' פ (עציר)
תיק חיצוני: 514616/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ג פ (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כלפי בת זוג - תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות והסגת גבול.

על פי כתב האישום, ביום 20.11.18 נפגשו המשיב והמתלוננת (שהיא בת זוג לשעבר ולה ולמשיב ילדה משותפת) בחדר המדרגות, שתי וודקה ושוחחו בנוגע לילדה. בסביבות השעה 03:00 המשיב חזר למקום והשניים שוחחו בשנים. לאחר מכן המשיב עזב את המקום לבקשת המתלוננת.

בסביבות השעה 0500 חזר המשיב אל המקום ודפק על הדלק, ובהמשך ניסה להיכנס דרך חלון הבית אך המתלוננת סגרה את החלון ולא אפשרה זאת. בעקבות זאת, חזר המשיב לדלת ודפק עליה בחוזקה.

המתלוננת פתחה את הדלת ואז דחף המשיב את הדלת בכח וניסה להיכנס אל הדירה, בעוד המתלוננת מנסה להוציאו מהדירה ללא הצלחה.

בהמשך תקף המשיב את הדלת בכך שתפס את ידה של המתלוננת בחוזרה והפיל אותה על המיטה.

המתלוננת ניסתה להתקשר למשטרה והמשיב ניסה לחטוף ממנה את הטלפון ובעקבות זאת קיבלה מידו של המשיב מכה בשפה ובעין.

בעקבות מעשי המשיב נגרמו למתלוננת חבלות - סימנים בידים, במרפק, בשפתיים, בגבה ובעין שמאל.

3. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בשים לב למעשים המיוחסים למשיב, לחזקת המסוכנות העולה מהם ולעברו הפלילי של המשיב הכולל גם תנאי בתוקף.

4. ביום 26.11.18 טען ב"כ המשיב לראיות כדלקמן:

לא ייתכן שהמשיב ניסה להיכנס מהחלון שכן מדובר בקומה השלישית לבניין.

המשיב מסר הסבר שלא נסתר לחבלות, שכן אין מחלוקת שפרץ ויכוח בין השניים וייתכן שהמתלוננת קיבלה מכה מהדלת. המתלוננת מאשרת זאת בעימות.

אין ראיות לכך שהמשיב נכנס לתוך הדירה. לכל היותר המשיב תפס את המתלוננת ביד כשהיו ליד הדלת.

5. כן טען ב"כ המשיב ביחס לעילת המעצר כדלקמן:

אין מדובר בבני זוג שכן גם לפי דברי המתלוננת אין ביניהם קשר מזה שנים. למתלוננת בן זוג אחר. לאור זאת אין קיימת במקרה זה חזקת מסוכנות. ללא החזקה הסטוטורית המעשים המיוחסים למשיב הם ברף הנמוך ואין הצדקה למעצרו. נטען, כי הרציונל המצוי בבסיס קביעת חזקת המסוכנות הסטוטורית בעבירות בין בני זוג אינו מתקיים במקרה זה שבו השניים אינם מקיימים קשר זוגי בפועל, אינם מתגוררים יחד.

לאור זאת טען ב"כ המשיב כי די במקרה זה בשחרור המשיב בהרחקה מהמתלוננת בלבד. המשיב יתגורר בבית אמו והיא תשמש כערבה להרחקה ולהתייצבות לדיונים. נמסר, כי בעבר שוחרר המשיב בתנאים אלה בדיוק ועמד בהם ללא הפרות. בהקשר זה הפנה ב"כ המשיב למ"ת 28506-09-17. לאור זאת ניתן לתת אמון במשיב שיקיים את תנאי השחרור. לדעת ב"כ המשיב אין יתרון בקבלת תסקיר במקרה זה שכן תסקיר לא יוסיף דבר על המידע המצוי כבר בפני בית המשפט.

6. המדינה אינה רואה חולשה בתשתית הראייתית, או בקיומה של עילת מעצר. ב"כ המבקשת מפנה לכך, שבתיק הקודם המשיב לא ביצע עבירה בתקופת התנאי ולכן בית המשפט הסתפק בתנאים בהם הסתפק. ולשאלת בית המשפט הסכימה לקבלת תסקיר מבלי להתחייב לתוצאותיו.

7. עיינתי בתיק החקירה. לא אוכל לקבל טענת ב"כ המשיב שאין בתיק ראיות לכאורה.

המיוחס למשיב בכתב האישום מבוסס על הודעת המתלוננת וזו מהווה ראיה לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום. התלונה נתמכת בתיעוד חבלות על גופה של המתלוננת ובתעודה רפואית.

בהודעת המשיב מיום 20.11.18 המשיב מאשר שפרץ ויכוח בין ובין המתלוננת הקשור בילדה המשותפת. מכחיש כי התפתח עימות פיסי ואין לו הסבר לחבלות המתועדות על גופה. בהמשך מאשר שאולי תפס אותה בידיים. בהודעה זו המשיב מכחיש גם כי נגרמה לו עצמו חבלה כתוצאה מנסיונה של המתלוננת לסגור את הדלת ולהוציאו מהבית ולדבריו החבלות הקיימות הן כתוצאה מעבודתו וללא קשר למתלוננת. המשיב מכחיש הטענה שהלך וחזר מהמקום ולדבריו ישבו כל הלילה ודיברו על הילדה.

בדו"ח הפעולה מסמך ב' בתיק החקירה מתועדת התנהגותו המיתממת של המשיב עת הגיע למקום לאחר שהמתלוננת הזעיקה את המשטרה בסביבות השעה חמש בבוקר ומסר ש"הוא שומע רעשים מהבניין הזה והוא התעורר". ברי, כי מדובר בהתנהלות לא אמינה מצדו של המשיב שגם לגרסתו היה כל הלילה עם המתלוננת במקום.

בעימות בין השניים מיום 20.11.18 המשיב מכחיש שניסה להיכנס מהחלון וטען שלא יודע כיצד המתלוננת נחבלה. כמו כן טען שלא נגע בטלפון של המתלוננת. המתלוננת מטיחה בו את ההאשמות והמשיב אינו מכחיש שניסה להיכנס בכח אל הדירה. המתלוננת אומרת למשיב שאינה מעוניינת בכל קשר איתו ושכולם נפגעו ממנו.

8. לא מצאתי לנכון לקבוע בהליך דיוני זה כי המשיב והמתלוננת אינם בני זוג כאמור בחוק העונשין או לעניין קיומה של עילת מעצר סטוטורית. אין מחלוקת כי למשיב ולמתלוננת ילדה משותפת ועל רקע הורות זו גם נקלעו לאירוע המתואר בכתב האישום. דווקא לשיטת ב"כ המשיב בדבר המטרה העומדת בבסיס עילת המעצר הסטוטורית סבורני כי היא מתקיימת במקרה זה, מקום בו המתלוננת הותקפה על ידי המשיב בביתה, על רקע יחסיהם הזוגיים מן העבר וכאשר המשיב מנסה להיכנס בכח לתוך דירתה ולא משלים עם

בקשתה לעזוב את המקום.

ביחס לטיב ועוצמת הקשר בין המשיב למתלוננת התמונה שבפניי אינה ברורה: לדברי המתלוננת בהודעתה, הילדה המשותפת נולדה כתוצאה מקשר זוגי לפני כעשור. לדבריה "מספר פעמים נפרדנו וחזרנו בתקופה האחרונה לא היינו ביחד כי יצאתי עם מישהו אחר כבר שבע שנים אין בינינו כלום". בהמשך מוסרת שהסכימה לבקשת המשיב לבוא לביתה ולשתות איתה כוסית וודקה, על רקע רצונו לפגוש את הילדה המשותפת השוהה במרכז חירום. לדבריה "לא ישבנו ככה ארבע שנים".

בהקשר זה ראו העולה ממ"ת 28506-09-17 אליו הפנה ב"כ המשיב עצמו המלמד על קיומו של אירוע נוסף בין השניים, בעל אופי דומה, לפני זמן לא ארוך, גם שם על רקע ההורות המשותפת. בית המשפט התרשם אז מעמדת המתלוננת, שהיא אינה מעוניינת לפגוע בקשר שבין המשיב ובין בתו. גם באותו מקרה על רקע מגע בין השניים הקשור בהורות המשותפת, ניסה המשיב להיכנס בכח לדירת המתלוננת.

9. למשיב 7 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, הפרת הוראה חוקית, עבירות אלימות כלפי בת זוג (המתלוננת בתיק דנן). הרשעתו האחרונה של המשיב בתיק שהוזכר לעיל, הינה בגין עבירה של הסגת גבול לאחר שהמשיב הודה במסגרת הסדר טיעון שניסה להיכנס בכח לדירת המתלוננת. המשיב נדון למאסר מותנה בלבד שהוא בתוקף בתיק שבפניי וזאת אך ביום 2.7.18.

10. בנסיבות אלה לא אוכל לקבל הטענות בדבר חולשת עילת המעצר ועולה לכאורה מנסיבות העושה, כי קיומו של הליך פלילי קודם וקיומו של תנאי בר הפעלה אין די בהם על מנת למנוע מהמשיב לנסות ולכפות את נוכחותו בבית המתלוננת בניגוד לרצונה וכן אין בהם למנוע הישנות אירועים אלימים בין השניים כשברקע ההורות המשותפת.

11. נכונותו של בית המשפט בתיק הקודם להסתפק בתנאים מגבילים מינימליים, כעולה מההחלטה, נעשתה לא בלי היסוס ונומקה בקושי שמצא בית המשפט בתשתית הראייתית. מצבו של המשיב היום אינו כמצבו אז, הן ביחס לתשתית הראייתית והן לאור קיומה של הרשעה קודמת מן הזמן האחרון ממש, ותנאי בתוקף שלא היה בהם להרתיע את המשיב מלחזור על התנהגות דומה לכאורה.

12. במכלול הנסיבות העולות הן מן התיק שבפניי והן מהתיק הקודם נחוצה במקרה זה הערכה מקצועית גם ביחס למצבה של המתלוננת ורמת המוגנות העצמית שלה, כחלק משיקולי בית המשפט לגבי היכולת לבחון במקרה זה שחרור לחלופת מעצר, שכן עולה לכאורה כי גם המתלוננת חוזרת ונקלעת למצבים דומים המאפשרים או מזמנים את התנהגותו התוקפנית של המשיב.

13. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הצעת ב"כ המשיב להסתפק במגורים בבית אמו והרחקה מהמתלוננת בלבד. אני סבורה על פני הדברים כי נחוצה במקרה זה חלופה משמעותית הכוללת פיקוח מלא שיהיה בה להבטיח הרחקה מהמתלוננת במקרה זה ובמקביל שילוב המשיב בהליך טיפולי וכן אבחון בתחום צריכת אלכוהול.

14. אשר על כן שירות המבחן מתבקש לתת תסקיר בעניינו של המשיב. במסגרת התסקיר יפגוש שירות המבחן גם את המתלוננת. המדינה תעביר פרטי ההתקשרות עימה לשירות המבחן. ב"כ המשיב יעביר פרטי החלופה המוצעת ישירות לשירות המבחן.

15. התסקיר יוגש בתוך 21 יום. בדיקת מסמכים למועד.

16. המזכירות תעביר העתק כתב האישום, הבקשה, פרוטוקול הדיון והחלטה זו לשירות המבחן.

17. לאור האמור בהחלטתי שלעיל, הדיון הקבוע ליום 2.12.18 מבוטל בזאת. המזכירות תבטל הדיון ביומן ותבטל זימון המשיב משב"ס.

18. המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

19. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם המעצרים ביום 27.11.18.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ט, 26 נובמבר 2018, בהעדר
הצדדים.